

вѣкъ, та го помнишь; или сынъ—тъ человѣческий, та го посѣщавашь?

7. Направилъ си го малко нѣшо по доленъ отъ ангелы—тѣ: съсъ славж и почесть си го вѣнчаль, и поставилъ си го надъ дѣла—та на твои—тѣ рѣцѣ;

8. Всичко си покорилъ подъ нозѣ—тѣ му. А когато му покори всичко, не остави нишо непокорено нему; но сега не виждамъ още да е всичко покорено нему.

9. А видимъ Іисуса който е направенъ малко нѣшо по доленъ отъ ангелы—тѣ, че за постражданіе—то на смърть—тѣ е вѣнчанъ съсъ славж и честь, да бы, съ Божіїк—тѣ благодать, вкусилъ смърть за всякого человека.

10. Защото подобаваше на тогозъ, зарадъ когото е всичко, и чрѣзъ когото е всичко *станжало*, като привожда въ славж много сынове, чрѣзъ страданія—та да направи съвършенъ началникъ—тъ на тѣхно—то спасеніе.

11. Понеже и освящающій—тѣ и освящаемы—тѣ всички сѫ отъ единаго, за којто причинж не ся срамува да ги нарича братія,

12. Защото казува: Ще възвѣстѣ имѣ—то ти на мои—тѣ братія, въ срѣдъ церквж—тѣ ще ти въспѣхъ славословіе.

13. И пакъ: Азъ ще имамъ надеждаж—тѣ си на него: и пакъ: Ето азъ и дѣца—та които ми е даль Богъ.

14. И тѣй понеже дѣца—та участвува въ плѣть и кръвь, и той такожде зѣ участіе въ исто—то, да уничтожи чрѣзъ смърть—тѣ тогози който има дѣржавж—тѣ на смърть—тѣ, сирѣчъ діаволь—тѣ,

15. И да избави тѣзи, които поради страхъ—тѣ на смърть—тѣ прѣзъ всичкий—тѣ си животъ бѣхъ подчинени на робство.

16. Защото извѣстно че не пріе отъ ангелы—тѣ *естество*, но отъ сѣме—то Авраамово пріе.

17. За това трѣбаше да ся уподоби по всичко на братія—та, да бѫде милостивъ и вѣренъ първосвященникъ въ отношеніе къмъ Бога, за да направи умилостивеніе за грѣхове—тѣ на народъ—тѣ.

18. Понеже въ това което пострада и самъ искушенъ бы, може и на искушаемы—тѣ да помогне.